Spolužák - Dobeš, Pavel

```
         G
*: Když po dvaceti letech potkáš kamaráda,
                              Ami
   se kterým sis na vojáky hrál,
    D7
   na četníky, na zloděje, na semafor u koleje,
                           G
   na kuřáky listí a tak dál,
   na doktory medicíny a na ještě větší klukoviny,
          G7           C
   až se dětský rozum červenal,
    Ami                              D7
   může to být radost, nebo jenom taktu zadost,
                            g
   může se stát, že půjde dál.
                               D7
1. A ty budeš stát v dlouhé chodbě
                           G
   a pohled z něj nespustíš,
                           D7
   dokud ti neselžou oči obě,
                                      G
   dokud to všechno v sobě nepřekřičíš.
2. Kdybys byl poeta, napsal bys báseň,
   kdybys ho neznal, snad bys mu záviděl,
   ale ty jseš klaun a o otci blázen,
   jakého nikdo ještě neviděl.
3. Odcházíš dolů mezi naklaďáky
   a mezi lidi, co tě pozdraví,
   dají ti panáka, žádné dlouhé fraky
   panáka na kuráž a na zdraví.
4. A pak tě viděj' lidi v telefonní budce,
   změněným hlasem přes kapesník špinavý
   jak křičíš:"Chci mluvit s kamarádem,"
   a telefon se s tebou nebaví.
5. My všichni měli kdysi spolužáky,
   v myšlenkách vracíme se znovu do školy,
   pešek okolo nás chodívá taky
   a máme obyčejné idoly.
6. A tak nás viděj' lidi v telefonní budce,
   změněným hlasem přes kapesník špinavý
   jak křičíme:"Chci mluvit s kamarádem,"
   a telefon se s námi nebaví.
```